

Tere!

My name is Emma-Charlotte Ströbele. I am from the south of Germany, from the beautiful lake of Constance. Since this area of Germany is very rural, I always wanted to live in a bigger city. After I finished school this summer, I wanted to escape for a while from where I used to live. I was not sure in which direction I should go, but I knew that I would like to do a gap year before going to university or something else. But I wanted to do more than just traveling around. I wanted to gain insight of another culture by working and living there.

When I found out about the program from the European Union I was very glad. I started to think about where I would like to go and decided to move somewhere, I have never been before and to a country, of which I didn't have a picture in my mind.

Through a job advertisement for kindergartens in Tallinn, I started to do a research about Estonia, and I noticed, that I had no idea how life is around here. I became curious.

After my Skype interview with Karin I really wanted to come to Tallinn. I really liked it, how honest Karin was in our conversation, and also that the previous volunteer took part and told me about her experiences in Tallinn and how she felt.

I am here since three months, but it feels way longer. I learned so much about the educational system in Estonia, about myself and most important about the different personalities of the kids.

In the beginning it took me some time to find out what they like and to see how different they are.

But now after three months I can see already how much they have learned since I came here and how fast they develop new skills.

They teach me a lot every day and I am very glad to come back to kindergarten after every weekend.

Unfortunately my estonian is not so good, so it is sometimes a bit confusing to communicate, but there are more than enough months left to learn the language.

I am really looking forward for my time in beautiful Estonia and I am really glad about the opportunity to learn about the culture though the kids.

Tere!

Minu nimi on Emma-Charlote Ströbele. Ma olen pärit Lõuna-Saksamaalt, imeilusa järve nimega Constance äärest. Kuna see osa Saksamaast on nõ maapiirkond, siis ma olen alati tahtnud suurde linna. Peale seda, kui ma lõpetasin sel suvel kooli, tahtsin ma põgeneda mõneks ajaks kohast, kus siiani olin elanud. Ma polnud endas kindel, mis suunas ma peaksin minema, aga ma teadsin, et tahan teha vaheaasta enne, kui lähen ülikooli. Aga ma tahtsin rohkemat, kui lihtsalt ringi reisimine. Ma tahtsin kusagil mujal elades ja töötades ülevaate saada teisest kultuurist. Kui ma leidsin programmi Euroopa Liidust, olin ma väga rõõmus. Ma hakkasin mõtlema, kuhu ma võiksin minna ja otsustasin, et see peaks olema maa, kus ma kunagi enne pole käinud ega midagi selle maa kohta kuulnud.

Vaadates läbi Tallinna lasteaedade töökuulutusi, hakkasin ma uurima Eesti kohta ning sain aru, et mul pole aimugi, kuidas siin elu käib. Ma muutusin uudishimulikuks.

Peale Skype intervjuud Kariniga ma tõesti tahtsin Tallinnasse tulla. Mulle tõesti meeldis, kui aus oli Karin intervjuus ja ka see, et ka eelmine vabatahtlik võttis vestlusest osa ning rääkis sellest, mida ta tundis.

Ma olen hetkel siin olnud kolm kuud, kuid tunnen, nagu oleks olnud juba kauem. Olen nii palju õppinud Eesti haridussüsteemi kohta, enda kohta ja kõige rohkem selle kohta, kui erinevad isiksused on lapsed.

Alguses võttis aega, et leida need asjad, mis neile meeldivad ja saada aru, kui erinevad nad on.

Nüüd peale kolme kuud ma näen, kui palju nad on peale lasteaeda tulekut õppinud ja kui kiiresti nad uusi oskusi arendavad.

Nad õpetavad mulle palju iga päev ja ma olen väga rõõmus, kui ma tulen peale nädalavahetust tagasi lasteaeda.

Kahjuks ei ole mu eesti keel nii hea, mõnikord on pisut segane meie suhtlemine, kuid mul on aega mõned kuud keelt õppida.

Ma tõesti vaatan pilguga tulevikku olla siin ilusas Eestis ja ma olen väga rõõmus võimaluse üle õppida rohkem kultuuri läbi laste.

(inglise keest tõlkinud ja toimetanud Karin Pero)

